

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

8. Inserit astris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

eius quidquam minuunt, neque delectabilia adjuungunt perfectioni. Et paulò post. Perfecti enim viri est communitatem naturæ sustentare animi virtute, & ad meliora adducere: nec succumbere iis, quæ plerisque terribilia, & formidolosa videntur; sed quasi fortem militem gravissimum casuum sustinere incursum, conflictus subire, & quasi providum gubernatorem, navem in tempestate regere, atque occurrendo insurgentibus fluctibus, magis vitare naufragium fulcando undas, quàm declinando. Hæc S. P. Dignum Deo spectaculum, inquit Seneca lib. 2. de Prov. vir fortis cum mala fortuna compositus; qualis fuit Hercules. Est autem virtus in afflictione clarior. Eleganter S. Bernardus serm. 27. in Cant. Stellæ in nocte lucent, in die latent; sic vera virtus, quæ sæpè in prosperis non apparet, eminet in adversis. Quis Herculis virtutes nosset, nisi eas casus ardui detexissent? Titulus longè speciosissimus. Hercules *Alexicacus*, malorum Depulsor, monstrorum Domitor, Orbis terrarum Pacator. Hos titulos contulerunt Junonis odia, quæ profuerunt nocendo.

VIII. (m) Virtus tot malis exercita, Herculem astris inseruit. Tullius in Tuscul. Abiit ad Deos Hercules, eò nunquam abiturus, nisi cum inter homines erat, eam sibi viam stravisset fortiter faciendo. Juno, quæ vivum Herculem ut è pellice natum (quod sacrâ narrante historiâ, etiam Jephthæ, fortissimo viro, maximam invidiam peperit) oderat, post mortem in Deos translatum laudare inducitur:

Ἡς ἀγέρῃς ἰδρωτὶ καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβήν
Ἡς γενέτης Ἡρακλῆς. ἐπὶ πόνος ἀσπεται εὐχος.
Ἄνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπέρονα κόβλον ἀέδλω. lib. 1. anthologia

Id est, *virtutem tuam, facinora tua virtutis plena, ò Hercules, præclare remuneratus est pater tuus Jupiter.* Ita sanè. Nam labor immortalium, ac velut in orbem semper succedentium certaminum, gloriam hominibus immensam conciliare solet. Juno imago est invidiæ, quæ præsentem virtutem odit, sublatam requirit: & magnitudine præstantium facinorum victa, obtreccationes vertit in encomia.

IX. (n) Notandum hîc, quousque viros fortes persequatur invidia. Nam cum Hercules semper major rediret post exantlata cum demandis monstris discrimina; post Lycum, regni Thebani occiso Creonte & duobus ejus filijs, iniquum infellorem, & factionis consortes interemptos, Juno tam feliciter gesta non ferens, furorem immisit victori; quo correptus, uxorem *Megaram* Creontis filiam, geminis cum liberis interfecit. Quod ubi ad se reversus intellexit, doloris impatien-

O o 2

niâ

(m) Virtus inserit astris. (n) Invidia malum.